ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ

Ἄς προσέξουν τὰ καλλιτεχνικὰ καὶ πνευματικὰ ζητήματα

Πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως

Τὸ θέμα τῶν πνευματικῶν - καλλιτεχνικῶν ζητημάτων τῆς πόλεως, εἶναι γνωστόν, ὅτι, πρὸς τὸ παρόν, δὲν ἔχει στραφῆ πρὸς τὴν σωστὴ κατεύθυνσίν του καὶ οὔτε ἡ λύσις του εἶναι πολὺ πλησίον. Ὑπάρχουν ἐξακολουθητικὰ πολυάριθμες ἐκδηλώσεις, οἱ ὁποῖες συγκινοῦν, ἐνθουσιάζουν, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀκριβῶς δὲν ἐμφανίζεται οὐσιαστικὸ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἁρμοδίων, σταματοῦν καὶ διακόπτονται καὶ τ' ἀποτελέσματα εἶναι νὰ βαθμολογοῦνται μόνον ὡς «προσπάθεια».

Ἡ ἀπαράδεκτη αὐτὴ κατάστασις εἶναι δημιούργημα μιᾶς πολυετοῦς ἀδιαφορίας καὶ ἑνὸς ἐξοργιστικοῦ ζεμανφουτισμοῦ, τὴν στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποία βλέπουμε τὸ Πατρινὸ κοινὸ ν' ἀγαπᾷ καὶ ν' ἀγκαλιάζῃ, ἔστω καὶ τὴν πιὸ μικρὴ πνευματικὴ ἐκδήλωσι, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν στεκόμαστε ἔκθαμβοι μπροστὰ εἰς τὸν ὑπέροχο Πατρινὸ λαό, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται καὶ προσπαθεῖ νὰ δώσῃ στὴ σκέψι του καὶ στὴν ψυχή του τὴν τόσο ἀπαραίτητη πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ τροφή.

Γνωρίζουμε ὅλοι μας, ὅτι ἡ Πάτρα εἶναι μία πολιτισμένη, πραγματικά, πολιτεία καὶ ἕνα ἐξαίρετο σημεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ τουρισμοῦ, ἀλλά, δυστυχῶς, οἱ στατιστικὲς καὶ τὰ πεπραγμένα τὴν προβάλλουν μόνον ὡς «Κέντρον Διερχομένων». Οἱ ἁρμόδιοι τοῦ τόπου, φαίνεται ὅτι δὲν δέχονται εὐχαρίστως ὡς δεδομένον αὐτὴ τὴ θέσι καὶ δὲν λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι, ἐὰν ἀξιοποιηθοῦν καὶ ἄλλα ὡρισμένα προσόντα τῆς πόλεως, ἡ ἁπλῆ διανυκτέρευσις τῶν ξένων εἰς τὴν Πάτρα εἶναι δυνατὸν νὰ μετατραπῇ εἰς πολυήμερη διαμονή.

Δύο εἶναι οἱ προϋποθέσεις, εἰς τὰς ὁποίας στηρίζεται ἡ ἔννοια τοῦ Τουρισμοῦ. Ἡ μία εἶναι ἡ ἀσφαλής, ἄνετη καὶ πολιτισμένη διαμονὴ καὶ τελεία συγκοινωνιακὴ ἐπικοινωνία καὶ ἡ ἄλλη, οἱ καλλιτεχνικὲς καὶ πνευματικὲς ἐκδηλώσεις. Εἰς τὴν Πάτρα, τὴν τρίτην μεγαλούπολι τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου, ἡ μία προϋπόθεσις θὰ φθάσῃ εἰς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα, εἰς μίαν Εὐρωπαϊκὴ τελειότητα, ἡ δὲ ἄλλη βαθμολογεῖται, δυστυχῶς, μὲ ἄρνησι.

Ἡ τουριστικὴ κίνησις γιὰ τὴν πόλι εἶναι τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 15)5—15)9 κατ' ἔτος. Λόγῳ τῶν ὁμαλῶν καιρικῶν συνθηκῶν (ἄνοιξις, θέρος), εἶναι δυνατὸν νὰ εἶχαν καθιερωθῆ οἱ καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις: 1) Ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ δρᾶμα — δὶς τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸ Ἀρχαῖον Ὠδεῖον. 2) Μουσικὲς ἐκδηλώσεις περιωπῆς (χορωδίαι, μανδολινάτα, μπάντες, συμφωνική, μετάκλησις σολίστ), ἱκανὲς νὰ κρατήσουν τὸ πρόγραμμα δύο καὶ τρεῖς φορὲς τὴν ἑβδομάδα. 3) Μία διαρκὴς ἔκθεσις ἔργων τέχνης καὶ ἱστορικῶν γεγονότων τῆς πόλεως, ἡ ὁποία, στεγαζομένη εἰς τὴν Δημοτικὴν Βιβλιοθήκην, θὰ πρέπει νὰ παραμένῃ ἀνοιχτὴ καὶ πέραν τοῦ καθιερωμένου ὀκταώρου ἐργασίας. Ἀσφαλῶς, ὑπάρχουν ἀκόμα πολυάριθμα σημεῖα, τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ ἀναπτυχθοῦν καταλλήλως καὶ νὰ γίνουν «τουριστικὰ μέσα» προσελκύσεως ξένων κλπ., ἀρκεῖ προηγουμένως νὰ καταρτισθῇ μὲ ἐπιμέλεια ἕνας μεγαλόπνοος προγραμματισμὸς καὶ νὰ ἐξευρεθοῦν οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι.

Ἡ πόλις, ἐπίσης, ζητεῖ δικαιωματικῶς τὴν ἵδρυσι καὶ τὴν ἐγκατάστασι τοῦ Γ' Πανεπιστημίου, διότι ἐπιβάλλεται τοῦτο νὰ γίνῃ, λόγῳ τῆς θέσεως καὶ τῆς ἱστορίας τῶν Πατρῶν. Εἰς τὴν δικαίαν αὐτὴν ἀπαίτησιν, οὐδεμία προσπάθεια ὀργανωμένων καλλιτεχνικῶν - πνευματικῶν ἐκφράσεων, ἡ ὁποία νὰ κατευθύνεται καὶ νὰ ὑποστηρίζεται ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους, ὑφίσταται... Ποῦ εἶναι ὁ ἀπαραίτητος ὄγκος τῶν πνευματικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου τῆς πόλεως; Ποία εἶναι ἡ ὑποστήριξις ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων;

Ἐὰν οἱ πνευματικὲς - καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις ὀργανωθοῦν, ὑποστηριχθοῦν καὶ ἐμφανισθῇ εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον θετικὴ καὶ οὐσιαστικὴ ἡ συμπαράστασις τοῦ Δήμου, τότε ἀσφαλῶς: 1) Τὸ τουριστικὸν πρόβλημα τῆς παραμονῆς τῶν ξένων πέραν τοῦ ἑνὸς εἰκοσιτετραώρου, ἴσως παρατείνεται. 2) Τὸ θέμα τοῦ Γ' Πανεπιστημίου θὰ λάβῃ καὶ αὐτὸ τὴν ποθητὴν λύσιν, διότι οἱ κρατικοὶ παράγοντες θὰ ἀναγνωρίσουν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ τὶς μεγάλες πνευματικὲς δυνατότητες τοῦ Ἀχαϊκοῦ κόσμου μας.

Ὁ Πατρινὸς λαὸς εἶναι εὐφυὴς καὶ ἀπαιτεῖ νὰ γίνεται μέτοχος εἰς τὰς πνευματικὰς ἐκδηλώσεις. Διψᾷ διὰ κάθε νέα δημιουργία τῆς σκέψεως καὶ τῆς τέχνης. Καὶ λατρεύει τὸ καλλιτεχνικὸ πιστεύω καὶ τὴν παράδοσι τῆς τέχνης τῆς πόλεως.

Ὑποστηρίζουμε, λοιπόν, ὅτι εἶναι καιρὸς καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται πλέον νὰ ἀσχοληθοῦν οἱ δημοτικοί μας ἄρχοντες μὲ τὰ προβλήματα καὶ τὴν ὀργάνωσι τῶν πνευματικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων εἰς τὴν Πάτρα. Ἄς ὁρίσουν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον μίαν ἡμέρα συνεδριάσεως καὶ δι' αὐτὰ τὰ θέματα καὶ ἂς καλέσουν ὅλους ὅσους μποροῦν νὰ ἔχουν ὑπεύθυνη γνώμη ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Τονίζουμε καὶ πάλιν, ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ προσεχθῇ καὶ αὐτὸς ὁ τομεὺς τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν ὑπευθύνων, διότι πολλὴ θλῖψις καὶ ἀπογοήτευσις συνέχει τοὺς πάντας δι' αὐτὴν τὴν κατάστασιν.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

ΠΙΕΡ ΜΠΕΝΟΥΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ρὶ Λωτὲ ἀνεκάλυψεν εἰς Ταουλίναν μίαν ὑπερμεγέθη τοιχογραφίαν, παριστάνουσαν μίαν ἀγέρωχον πριγκίπισσαν. Ἴσως νὰ ἔζησε πρὸ χιλίων ἐτῶν π. Χ., ἀλλὰ οἱ ἐπιστήμονες τὴν ἐβάπτισαν Ἀντίνεα καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν ἔδωσαν τὸ ὄνομά της εἰς ἀρώματα, γυναικεῖες τουαλέττες, ποτὰ κλπ.

Παρὰ ταῦτα, κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ὁ Μπενουὰ συνελήφθη καὶ ἐνεκλείσθη εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Φρέσνες. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φυλακίσεώς του, ἀπέθανεν ἡ λατρευτή του σύζυγος Μαρκέλλα, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἡ θαρραλέα σύντροφος τῆς ζωῆς του. Ἔζησε δὲ ἀκόμη ὁ συγγραφεύς, διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ ἕνα μυθιστόρημα μὲ τὰς ἀναμνήσεις τῆς Μαρκέλλας του καὶ τὴν ἐξαίρετον ἕνωσίν των. Ὅταν αὐτὸ τὸ βιβλίον ἐνεφανίσθη εἰς τὰς προθήκας τῶν βιβλιοπωλείων, τότε ὁ Μπενουὰ ἔκρινεν, ὅτι ἠδύνατο καὶ αὐτὸς νὰ ἀπέλθῃ πρὸς συνάντησίν της εἰς τὸν αἰώνιον κόσμον.

Ὁ Εὐρωπαϊκὸς Τύπος, ἀποτίων φόρον τιμῆς εἰς τὸν ἀπελθόντα μεγάλον συγγραφέα, ἀφιερώνει πολλὰ ἄρθρα καὶ ἐξυμνεῖ τὴν μεγάλην ἀξίαν του.

ΙΩ. ΖΕΒΕΡΙΝΟΣ

Πνευματικαὶ δωρεαὶ

Τὸ περιοδικὸν «Πειραϊκὴ-Πατραϊκὴ»

Δὲν ἔχω καμμιὰ ἰδιαίτερη σχέσι, γνωριμία ἢ συμφέρον μὲ τὴν «Πειραϊκὴ - Πατραϊκή», ἐκτὸς ἀπὸ τὸ καύχημα, ποὺ ἔχουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ὅτι ἡ βιομηχανία εἶναι Ἑλληνική. Γι' αὐτὸ καὶ τόσον ἀργά, τελευταῖα τώρα, διεπίστωσα, ὅτι ἡ βιομηχανία αὐτή, ἐπὶ ὀκτὼ συνεχῆ ἔτη, ἐκδίδει ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὁμωνυμίαν, μηνιαῖον καλοφροντισμένον περιοδικόν, ἐκ 40 εἰκονογραφημένων σελίδων. Εἰς ἑκάστην ἔκδοσιν ἐκτυποῦνται περὶ τὰς ἕνδεκα χιλιάδας τεύχη, τὰ ὁποῖα προσφέρονται δωρεὰν εἰς τὸ πολυάριθμον ἐργατοϋπαλληλικὸν προσωπικὸν τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ ὕλη τοῦ περιοδικοῦ, φροντισμένη ἀπὸ πνευματικοὺς ἀνθρώπους, εἶναι ἐκλεκτὴ καὶ λίαν ἐπιτυχὴς γιὰ ἐκεῖ ποὺ προσφέρεται. Τὸ στόλισμα τῆς ὕλης μὲ ἐθνικὸν χρωματισμόν, εἶναι ὑπέροχον, ἐλκυστικὸν διὰ τὸν ἀναγνώστην, εἰς οἱονδήποτε πνευματικὸν ἐπίπεδον καὶ ἂν εὑρίσκεται. Ἀπ' αὐτὴν τὴν πλευράν, συθμετρῶ τὸν σκοπὸν καὶ τὸν βρίσκω ὅτι καλλιεργεῖ μίαν ἱερὰν ἀναγκαιότητα.

Μιὰ ὁλόκληρη κοινωνία ἀποτελεῖ ὅλο τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπιχειρήσεως, ποὺ τὰ ἄτομά της εὑρίσκονται σὲ διάφορα πνευματικὰ ἐπίπεδα. Τὰ πλεῖστα τούτων, μέσα στὸ καθημερινὸ πλεούμενο τῆς δουλειᾶς ἢ ἀπὸ οἰκονομικὰ ἢ ἀπὸ ἄλλες πολυασχολίες, κρατοῦν στάσιμο τὸ ἄτομο ἐπάνω στὸ ρόλο τῆς δουλειᾶς καὶ δὲν τὸ ἀφίνουν νὰ βρῇ πνευματικὴ τροφή. Ἔρχεται, ὅμως, ἡ Ἐπιχείρησις, μὲ τὶς φιλικώτερες διαθέσεις καὶ τῆς τὴν προσφέρει δωρεάν. Αὐτὸ τὸ δῶρον, ποὺ φαίνεται χωρὶς ἀξία, δὲν σταθμίζεται στὸ νόημά του, οὔτε μὲ τὰ πλέον ἀκριβοπληρωμένα δῶρα τῆς ὕλης, ποὺ στολίζουν τὴν ἐμφάνισιν. Τοῦτο εἶναι τὸ μεγαλειῶδες, γιατί στολίζει τὸν ἐσωτερικὸν Ἕλληνα, τὸν πατριώτην, τὸν ζηλωτὴν τοῦ Ἔθνους. Μιλᾷ μὲ τὴν σιωπήν του. Δίνει πνοὴ καὶ φωνὴ ἀληθείας, αὐτὸ τὸ ἄψυχο, στὸν ἔμψυχο. Ἡ δύναμίς του εἶναι ἱκανὴ νὰ κυλίσῃ τὰ κύματα τοῦ συναισθηματισμοῦ σὲ γαλήνιες λιμανίσιες ἀγκαλιὲς καὶ νὰ τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ τὶς μπόρες. Φωτίζει ἐσώψυχα ὅλο τὸ ψυχικὸ βασίλειο. Δίνει τὸ τηλεσκόπιο καὶ βλέπεις τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὸν παλαιὸ γλαυκὸ βυθό της, μέχρι σήμερα. Καθρεφτίζονται τὰ ἀστροστέφανά της, ποὺ φωτίζουν τὸ δρόμο τῆς αἰωνιότητάς της. Ἔχει τὸν ἐλκυστικὸ μαγνήτη, ποὺ τραβᾷ καὶ τὸ πλέον ξεκομμένο πλάσμα τῆς, ποὺ ἴσως ἀπὸ ἀπολωλότητα ἔχασε τὸ δρόμο του. Ὡραιοποιεῖ τὰς γνώσεις καὶ δίνει σχέσεις γνωριμίας μὲ τὸν τόπο μας, μὲ τὰ ἡλιοφώτιστα ἰδανικά μας. Γι' αὐτὸ τὸ φέρνω στὴ δημοσιότητα, γιατί εἶναι ἐξαιρετικὴ ἡ πρωτοβουλία, μὲ ἰδιαιτέραν τιμὴν καὶ ἔξαρσιν.

ΑΛΕΚΟΣ ΜΠΙΚΟΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Α. Ε. Π. Υ. Σ. προκηρύσσει τὴν 25ην Ἰουλίου 1962, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12, τοὺς κάτωθι Δημοσίους Μεισοδοτικοὺς Διαγωνισμοὺς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν:

1) Διαχωριστήρων - Καλυμμάτων συσ)τῶν. Α. Δ. 131.

2) 4 Ἐπιβατικῶν ὀχημάτων πολυτελείας 10—15 φορολογησίμων ἵππων, 4 θυρῶν, 5—6 θέσεων. Α. Δ. 132.

Ἐνεργηθησομένους ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς, Ἀκαδημίας 3, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ὅρων καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ ὥρας 10—11.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Α.Ε.Π.Υ.Σ.

Ἡ κριτικὴ γιὰ τὸ βιβλίο

«Ἕνας ἐπαναστάτης στὸν καιρό του»

Τοῦ κ. ΗΛ. ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ

«Ὁ Παλαμᾶς μέσα ἀπὸ τὴν ἐποχή του καὶ γιὰ τὴν ἐποχή του. Μέσα ἀπὸ τὴν ἐποχή του καὶ ὡς καταλειπόμενον, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐποχή του κάτι τέτοιο. Αὐτὸ εἶναι τὸ βιβλίο τοῦ Η. Παπαστεριοπούλου. Εἶναι, ἐπομένως, ἀπὸ τούτη τὴν πλευρά, κάτι νέο ἡ ἐργασία τοῦ συγγραφέως τῆς «Δίκης τοῦ Καραϊσκάκη». Κάτι νέο, γιατί ὁ συγγραφεὺς ξέρει — ὅταν ἐρευνᾷ — νὰ χωρῇ σὲ τόπους, ποὺ δὲν δοκιμάσθησαν ἀκόμη ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἔρευνας. Δηλαδή, σὲ τόπους, ποὺ ἔχουν νὰ προσφέρουν κάτι περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι ὡς τώρα προσέφεραν. Πάντα — ἀκόμη καὶ τὸ ἐντελῶς γνωστὸ — προσφέρεται στὴν βάσανο. Γιατί ἡ ματιά, ποὺ ἁπλώνεται πάνω του, διακρίνει, ἀπὸ τὴν δική της γωνία, τὸ νέο... Ὑπάρχει ἐδῶ μία ἐπιστημονική, θὰ λέγαμε, διαγραφὴ τοῦ ὑλικοῦ...Μελέτη στοργῆς, οὐσιαστικῆς ἔρευνας, συχνὰ ἐπανατοποθετήσεως ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν, ποὺ... στὶς σελίδες της κλείνεται μόχθος».

ΑΓΓΕΛΟΣ ΦΟΥΡΙΩΤΗΣ
«ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» Ἀθηνῶν

Η ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΗΜΕΝΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

καθορισθῇ ἔξωθεν. Οἱ ἀρχὲς καὶ οἱ ἀποφάσεις ποὺ θὰ πάρῃ γιὰ τὸν δρόμο του, θὸ ὀφείλονται στὴν συνειδητοποίησι τῶν γενικωτέρων ἀρχῶν ποὺ διέπουν τὶς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων, σχέσεις ποὺ ἀξιοῦν ὑποχρεώσεις καὶ πειθαρχία. Εἶναι ἐπίσης ἀνάγκη νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὶς συνέπειες τῶν πράξεών του, γιὰ νὰ ξέρῃ ποῦ ὁδηγεῖται ἀπὸ αὐτές.

Καὶ τοῦτο θὰ γίνῃ μόνο ἂν λάβῃ μέρος στὴν κοινὴ ζωή, ἂν ὁ κλειστὸς ὁρίζων τῆς ἀτομικότητος ξανοίξῃ στὶς προσπάθειες τῆς ὁμάδος, ἂν πληρώσῃ γιὰ τὰ σφάλματα, ἂν χαρῇ τὶς κοινὲς ἐπιτυχίες ἂν ἀναλάβῃ πρωτοβουλίες καὶ εὐθύνες.

Συνειδητὴ καὶ ἔμπρακτος συμμετοχὴ στὴν ζωή, εἶναι ὁ χρυσοῦς κανὼν τῆς ἀναμορφώσεως, κανὼν ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖ δουλειὰ σκληρὴ καὶ ἀφοσίωσι ἀπὸ ὅσους ἐργάζονται γιὰ τὴν ἐφαρμογή του.

Νομίζομεν ὅμως ὅτι ἡ προσπάθεια ἀξίζει τὸν κόπο ὄχι μόνον γιατὶ πρόκειται γιὰ παιδιά, ἀλλὰ κυρίως γιατὶ πρόκειται γιὰ αὐριανοὺς πολῖτες. Καὶ ὅσο περισσότερους καλοὺς πολίτες ἔχομε, τόσο πιὸ σίγουρο καὶ καθαρὸ διαγράφεται τὸ μέλλον.

ΠΑΝΟΣ ΤΗΛ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Βιομηχανικὸν ἔλαιον παράγεται ἀπὸ σπόρους φυτοῦ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.— Ἐπιστήμονες τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνεκάλυψαν, ὅτι οἱ σπόροι φυτοῦ τῆς οἰκογενείας, γνωστῆς εἰς τὴν Βοτανικὴν ὡς «Βερνονία ἀντελμιντίκα», περιέχει βιομηχανικὸν ἔλαιον. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη εἶναι τόσον σημαντική, ὥστε πιστεύεται ὅτι πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ συντόμως εὐρεῖα καλλιέργεια τοῦ φυτοῦ εἰς τὰς Πολιτείας τῆς Νεμπράσκας, Β. Καρολίνας καὶ Τέξας, τὸ κλῖμα καὶ τὸ ἔδαφος τῶν ὁποίων ἐνδείκνυται περισσότερον. Οἱ σπόροι τοῦ ἐν λόγῳ φυτοῦ περιέχουν 25% ἔλαιον, τοῦ ὁποίου τὰ ὀξέα ἀνέρχονται εἰς 70%, δύνανται δὲ νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς τὴν κατασκευὴν πλαστικῶν ὕλῶν, χρωμάτων καὶ ἄλλων βιομηχανικῶν προϊόντων, ἀντὶ τῶν συνθετικῶν. Ὡς λέγουν οἱ εἰδικοί, ἡ καλλιέργεια τοῦ ἐν λόγῳ φυτοῦ ἀναμένεται νὰ ἀποτελέσῃ νέον Ἀμερικανικὸν γεωργικὸν προϊόν.

ΝΕΟΙ ΠΑΤΡΙΝΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ

ΚΙΡΚΗ

Ἐξέσκισα τὰ πέπλα τ' Οὐρανοῦ·
τὰ φόρεσα καὶ πέταξα κοντά σου:
γεμάτος φῶς στὴ σκέψη καὶ (στὸ νοῦ
ζήτησα νὰ γευτῶ τὸν ἔρωτά σου.

—ο—

Καὶ σὺ μοῦ ξεγυμνώνεις τὸ κορμὶ
—Ὦ φορεσιὰ πὼς σκίστηκες (γαλάζα;
Οἱ φλόγες μου κι' οἱ πόθοι κι' (οἱ καῦμοί
σμίγουν μὲ τῆς τσαχπίνιας σου (τὰ νάζα.

—ο—

Καίει τὸ φιλί σου κι' ἔρχεται (σκοτάδι...
κι' οἱ σκέψεις μου λυγώνονται (μὲ μιά...
καὶ χάνω τὶς αἰσθήσεις ἀπ' τὸ (χάδι
κι' ἀπ' τὴ ζεστή σου τὴν ἀνά(σεμιά.

—ο—

Μὰ πάει τὸ φῶς μου κι' ἡ λαμ(πρὴ στολή!
Πῶς τόπαθα στὸ πλάϊ σου νὰ (γείρω;
Μὲ πλάνεψε τὸ λάγνο σου φιλὶ
κι' ὦ Κίρκη, μὲ μετέβαλες σὲ (χοῖρο!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΤΡΩΝΗΣ

ΠΟΙΟΣ ΠΤΑΙΕΙ;

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΛΗΓΗ

Συνεχίζοντες προηγούμενον σημείωμά μας (24-6-62), λέγομεν σήμερα, ὅτι, ἂν ἤθελε κανεὶς ν' ἀναζητήσῃ τὴν αἰτία τοῦ ξεπεσμοῦ, τοῦ ἠθικοῦ, βέβαια, ξεπεσμοῦ, ἑνὸς ἀνθρώπου ἢ πιὸ συγκεκριμένα κάποιας γυναίκας, ἀσφαλῶς, θὰ ἐστρέφετο κατ' ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου. Ἴσως, πολλὲς φορὲς δὲν θὰ εἶχεν ἄδικο. Γιατί, ὅμως, ὅλο τὸ ἄδικο τὸ ἔχει πάντοτε ὁ ἴδιος ἢ ἡ ἰδία ἡ παραστρατημένη; Ἄλλοτε μὲν τὸ ἄδικο εἶναι μοιρασμένο καὶ ἄλλοτε τὸ πιὸ λίγο ἔχει ὁ ἴδιος. Τὶς περισσότερες φορές, ὁ ἴδιος μὲν εἶναι τὸ θῦμα, ἄλλοι δὲ ἢ ἡ κοινωνία στὸ σύνολό της, εἶναι ὁ ὑπεύθυνος.

Καὶ ἔτσι ἐρωτᾶται: Ὅταν ἕνα κοριτσάκι ὀρφανέψῃ στὴν προεφηβική του περίοδο, στὴν ἡλικία τῶν 13—14 ἐτῶν, τί θέλετε νὰ γίνῃ; Καὶ ὅταν σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία προσφερθῇ ἕνας «καλόβουλος» κύριος γιὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν προστασία του καὶ ἀντὶ ταύτης τοῦ ζητήσῃ ἀντάλλαγμα, τί θέλετε;

Πιστεύετε, ὅτι τὰ γεγονότα κράζουν; Τί βοοῦν; Νὰ τί λένε: Σὲ μικρότερη ἡλικία καὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι, τῆς ὀρφανίας, δηλαδή, προσεφέρθη ἄκληρος γηραιὸς κύριος(!) καὶ υἱοθέτησε ἕνα δύστυχο κοριτσάκι καὶ τὸ ἔκαμε. Ἀλλὰ μόλις ἐπάτησε τὴν ἥβην, τὸ ἔκαμε γυναῖκα του! Ὦ, δρᾶμα! Λοιπόν, τί θέλατε νὰ γίνῃ τὸ «ρημάδι» αὐτό, μόλις ἐξέφυγε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ σάτυρου;

Καί, ἀτυχῶς, αὐτὴ δὲν εἶναι μιὰ μεμονωμένη περίπτωσις, ἀλλὰ μιὰ ἀπὸ τὶς πολλές. Ἔτσι, ἂν ἀναδιφῆστε τὴ λησμονημένη ἱστορία αὐτῶν τῶν κατεξευτελισμένων γυναικῶν, θὰ βρῆτε ὅτι σχεδὸν ὅλες ὑπῆρξαν πρῶτα ὀρφανές, ἀπροστάτευτες, ἀπάτορες ἢ ἀμήτορες καὶ ἔπειτα παρεσύρθησαν ἀπὸ τὸν ἠθικὸ χείμαρρο τῆς ἐποχῆς μας καὶ βρέθηκαν, πολάκις ἄθελά τους, στὸ βυθὸ τοῦ βούρκου.

Ἡμπορεῖτε, λοιπόν, ἔχετε κανένα δικαίωμα σ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες νὰ ρίξετε τὸν λίθο τοῦ ἀναθέματος; Μήπως θὰ εἶναι δικαιότερο νὰ ποῦμε: «Οὐδὲ ἐγὼ σὲ κατηγορῶ»;

Δυστυχισμένα πλάσματα!

Καμμιὰ ὑπερβολὴ δὲν θἄλεγε κανείς, ἂν ἰσχυρίζετο ὅτι τὰ πιὸ δυστυχισμένα γήϊνα πλάσματα εἶναι αὐτές. Τίποτε τὸ καλὸ λένε πὼς δὲν ἔχουν μαζί τους. Ὅλα τἄχουν χάσει: Ὑγεία, ἠρεμία, ἀσφάλεια... Μόνον ζοῦν μ' ἕνα συνεχῆ κι' ἀκοίμητον ἐφιάλτη, ποὺ ξεπηδάει ἀπὸ τὴν στροβιλιζομένη συνείδησί τους. Οἱ Ἐρινύες τῶν ἀρχαίων τὶς κυνηγοῦν παντοῦ καὶ πάντοτε. Ἔτσι καταντοῦν ἀπὸ ἀξιοκατάκριτες σὲ ἀξιοδάκρυτες καὶ σὲ πλάσματα μιᾶς ἀμέριστης συμπαθείας κάθε τιμίου ἀνθρώπου. Εἶναι τὰ τραγικὰ θύματα μιᾶς γενεᾶς «σκολιᾶς καὶ ἁμαρτωλῆς».

Μ' αὐτὰ ποὺ γράφονται, δὲν ὑποστηρίζεται ὅτι αὐτὲς εἶναι ἀνεύθυνες καὶ ἀμνηστευόμενες. Ὄχι. Κι' αὐτὲς ἔχουν τὴν μερίδα τῆς ἐνοχῆς των. Γιατί, κι' ἂν κάποτε παρεπλανήθησαν, ἔστω καὶ ἄθελά τους, τώρα δὲν θἄπρεπε ν' ἀνανήψουν; Γιατί ἐμμένουν στὴν πτῶσι τους;

Γι' αὐτὸ τὸν λόγο κι' αὐτὲς γεύονται τὰ ἐπίχειρα τῆς ἀταξίας των. Καὶ σ' αὐτὲς δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ «οὐ κακὸν τὸ πεσεῖν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀνίστασθαι».

Τὸ ἐρώτημα, ὅμως, ἀπευθύνεται καὶ σ' ἐμᾶς: Ἐμεῖς τί κάνομε τόσον γιὰ τὴν πρόληψι τοῦ παραστρατήματος τῶν ἀδυναμιῶν, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἀνάνηψι τῶν πεσμένων;

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ

'Αριθμὸς 27.537

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ

Ὁ συμβολαιογράφος Πατρῶν Ἀχιλλεὺς Κωνσταντίνου Γούρας, κατοικοεδρεύων ἐν Πάτραις, ὡς ὑπάλληλος τοῦ πλειστηριασμοῦ

Δηλοποιῶ ὅτι:

Ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐν Πάτραις τοῦ Δήμου Πατρέων, τὴν δεκάτην πέμπτην (15) Ἰουλίου χιλιοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ δευτέρου (1962) ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ., ἐνώπιόν μου καὶ ἔξωθι τοῦ συμβολαιογραφείου μου, κειμένου ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλοποίμενος 31, ὑπὸ τὴν οἰκίαν τῆς ἰδιοκτητρίας Χριστίνας συζύγου Τιμολέοντος Ἐμμανουὴλ, συμφώνως καὶ πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 779 τῆς 29 Ἰουνίου 1962 πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ τοῦ Δικαστικοῦ κλητῆρος Πρωτοδικῶν Πατρῶν Εὐαγγέλου Ἀναγνωστοπούλου, τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 778 τῆς 23 Ἰουνίου 1962 ἐκθέσεως τοῦ αὐτοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἀναγκαστικῶς κατασχεθέντα κινητὰ πράγματα τοῦ ὀφειλέτου Ἀναστασίου Ἀνδρέου Καρβέλα, κατοίκου Πατρῶν (Πατρέως 15) καὶ ἤδη Μποζαϊτίκων, ἤτοι: 1) Διακόσια (200) κιλὰ φασόλια βρώσιμα, ἐκτιμηθέντα δραχμὰς ὀκτακοσίας (800), πρώτη προσφορὰ δραχμαὶ διακόσιαι (200). 2) Τεσσαράκοντα (40) κιλὰ ὁρίζης ἐγχωρίου παραγωγῆς, ἐκτιμηθείσης δραχμὰς ἑκατὸν ἑξήκοντα πρώτη προσφορὰ δραχμαὶ τεσσαράκοντα (40). 3) Τέσσαράκοντα κιλὰ ὁρύζης καρολίνα ἐκτιμηθείσης δραχμὰς διακοσίας τεσσαράκοντα (240), πρώτη προσφορὰ δραχμαὶ ἑξήκοντα (60). 4) Ἑβδομήκοντα (70) κιλὰ μανέστρα (ζυμαρικὰ) ἐκτιμηθεῖσα δραχμὰς διακοσίας ὀγδοήκοντα (280), πρώτη προσφορὰ δραχμαὶ ἑβδομήκοντα (70). 5) Ἐννενήκοντα κιλὰ ἐλαίαι (εἰς δοχεῖα) ἐργοστασίου ἀδελφῶν Καψάλη Ἀγρινίου, ἐκτιμηθεῖσαι δραχμὰς ἑπτακοσίας εἴκοσι (720), πρώτη προσφορὰ δραχμαὶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180). 6) Ἑξήκοντα πέντε (65) κιλὰ ἐλαίαι ἐργοστασίου Δ. Τσόμπου Ἀγρινίου εἰς δοχεῖα ἐκτιμηθεῖσαι δραχμὰς πεντακοσίας εἴκοσι (520) πρώτη προσφορὰ δραχμαὶ ἑκατὸν τριάκοντα (130). 7) Διακόσια (200) κιλὰ Κλὶν, παραγωγῆς Ε.Β.Α. ἐκτιμηθεῖσα δραχμὰς διακοσίας ἑξήκοντα (260), πρώτη προσφορὰ δραχμαὶ ἑξ